

"Working Around the World
to Bring Orphans New Life"

Januari 2004

Nieuw leven voor weeskinderen

N I E U W S B R I E F

ICC: BELGIË EN DAARBUITEN

VER. UITG. RONNY VAN DESSEL

Weer een jaar voorbij:

De kerstperiode, ook wel in de «volksmond» pakjesmaand genoemd, is weer voorbij. En inderdaad we zijn een jaar verder en het nieuwe jaar heeft zijn intrede gedaan. De cadeautjes werden uitgedeeld en opengedaan en de kerstboom met de versieringen worden weer voor een jaar opgeborgen. Wij willen dan ook bij het begin van een nieuw jaar van de gelegenheid gebruik maken om u, onze donateurs te danken voor de steun aan onze organisatie. Een bijzondere dank gaat ook uit naar onze sponsors die gedurende het jaar 2003 weer trouw onze kinderen van onze grote ICC-familie hebben gesteund. Uw gaven maken het mogelijk dat deze kinderen al het nodige kunnen ontvangen in hun leven. Dankzij U, maar ook onze donateurs en sympathisanten weten zij weer wat hoop is. Zonder uw steun kunnen wij hier in België niet verder. We kijken er dan ook naar uit om wederom een fantastisch nieuw jaar tegemoet te gaan, samen met jullie. Nogmaals, uit naam van het ganse ICC-team, dank u wel.

Kinderen & Jongeren zingen voor ICC

Op 7 februari 2004 zal ICC wederom een benefietconcert houden ten voordele voor de bouw van het 2de huis voor het kinderdorp van ons project te Odobesti in Roemenië.

Dit concert is het uitgestelde concert van eind 2003, dat door omstandigheden niet mogelijk was om rond die periode te laten doorgaan.

Eind 2002 hebben wij kunnen genieten van de mooie pianoklanken, ons gebracht door twee pianovirtuozen en dit in het Cultuurcentrum van Mechelen. Velen van jullie hebben van dit concert meegenoten en kunnen ook beamen dat dit een groot succes was. Dit jaar echter zal het concert doorgaan in Antwerpen, meer bepaald de Adventkerk van Antwerpen en kijken wij er reeds naar uit om u weer een fantastisch concert te kunnen voorschotelen. Het kinderkoor «**Mega Kids**» o.l.v. Martin Koornstra zal deze zaterdagavond, op 7 februari, voor ons opluisteren en daarnaast zal ook het jeugdkoor «**ReDouble**» voor ons optreden. Om het geheel nog volledig te maken zal **Barbara Garmyn** dit concert nog opluisteren met haar mooie pianoklanken.

Zoals steeds proberen wij ieder jaar een concert te geven naar ieders smaak en zijn wij er van overtuigd dat wij de laatste paar jaren daarin geslaagd zijn om steeds een afwissend programma voor te stellen.

Ook zijn deze concerten ten voordele voor ons project in Roemenië en dit voor de kinderen die verblijven in ons opvangcentrum te Odobesti en sinds enkele maanden ook in het eerste huis van het kinderdorp (zie meer blz. 2). En hoe mooi zal het niet zijn dat op ons volgend concert kinderen en jongeren hun zangtalenten zullen gebruiken en zullen zingen voor kinderen. Kinderen die zonder ICC een ander leven zouden gehad hebben dan onze kinderen hier. Kinderen die nu de mogelijkheid hebben om met liefde en zorg te worden omringd, kinderen die nu de mogelijkheid hebben om naar school te gaan en kinderen die geen angst meer moeten hebben of er de volgende dag wel genoeg te eten zal zijn.

Dankzij jullie, onze sponsors en donateurs is het mogelijk om dit mooie project verder te zetten en dankzij jullie is het ook voor ons mogelijk om dit prachtige werk te blijven doen en is het ook mogelijk om ieder jaar, en dit nu voor het 6de jaar, een concert te brengen. Zonder jullie kan dit niet verwezenlijkt worden en daarom willen wij u nu reeds vragen om 7 februari 2004 reeds rood aan te kruisen in jullie agenda's.

En breng gerust ook de kinderen mee. Kinderen die voor kinderen zingen is het allermooiste, niet alleen zingen voor onze kinderen in Roemenië, maar ook voor jullie kinderen. De muziek en de liedjes zullen ook bij hen in de smaak vallen.

Vertel het rond, aan familie, aan vrienden, aan kennissen en de burens dat op **7 februari 2004 een prachtig concert zal doorgaan in de Adventkerk van Antwerpen, Lange Lozanastraat 36, 2018 Antwerpen**. De toegangsprijzen zijn wederom zeer democratisch en zij die reeds hun plaatsje willen reserveren kunnen dit doen op het nr. (015) 20 01 49 (werktelefoon) of op het nr. (015) 20 04 95 of via e-mail: Ronny.Van.Dessel1@pandora.be

Kaarten kosten € 8 en voor kinderen van 6 tot 12 € 5. U komt toch ook!!

International children's Care vzw

Frank Peremans
Schriekdreef 10
1861 Wolvertem

+ fax (015) 71 28 94
francois.peremans@pandora.be

http://users.pandora.be/ICC_kinderhulp

Ronny Van Dessel
Overheide 27
2800 Mechelen

+ fax (015) 20 01 49f
ronny.Van.Dessel1@pandora.be

Bank (alg.): 734-2000960-53 en Bank (Roemenië): 734-2000375-50

Verhuis naar het 1ste huis!

Hoe gaat het met onze kinderen die in mei 2003 in het eerste huis zijn gaan wonen? In onze voorgaande nieuwsbrief hebben jullie kunnen lezen en kunnen zien op de foto's over de bouw van het eerste huis van ons kinderdorp en ook de opening waar, bij een officiële ceremonie, het lint werd doorgeknipt door Roberto. Op dit moment verblijven in het eerste huis van ons kinderdorp te Odobesti de volgende kinderen:

Daniel Gerald (Gery) Zoltan (7), Andreea Zoltan (5), Nicoleta Beatrice Mimis (3), Marius (8,5) en Roberto Alexandru Lupan (8), de jongen die het lintje mocht doorknippen en die ook reeds het langst bij ICC is.

Daniel en Andreea zijn broer en zus en werden in 2000 naar het opvangcentrum te Odobesti gebracht. Beide ouders zijn

in de gevangenis. Zij werden door het Departement van de Kinderbescherming te Boekarest naar ons gebracht nadat hun tante niet meer voor hen kon zorgen.

Zij zijn zeer blij hier te mogen verblijven in het eerste huis van het kinderdorp. Daniel is 7 jaar oud en zijn zus Andreea 5 jaar.

Marius kwam bij onze familie terecht in april 2003. Hij werd door de politie gevonden in een treinstation. Door te

weinig informatie van hem, was het niet mogelijk om te achterhalen waar hij vandaan komt. Marius is vrijwel steeds opgewekt en is in een goede gezondheid. Hij schiet goed op met de kinderen en speelt heel graag met hen. Hij is vriendelijk en gehoorzaam.

De precieze leeftijd van Marius is niet bekend. Hij is ongeveer 8,5 jaar oud.

Nicoleta werd naar ons opvangcentrum gebracht toen zij 2 jaar oud was. Haar moeder was zeer arm en liet haar achter in het ziekenhuis. Toen zij bij ons kwam was zij in goede gezondheid. Zij woont nu ook in ons eerste huis op het domein van het kinderdorp. Zij is gevoelig, behulpzaam en een zeer gelukkig meisje. Zij speelt graag spelletjes en knutselt

graag. Nicoleta is nu 3 jaar.

Robert is de eerste die in het huis woont, waar hij zeer trots om was. Hij is ook vanaf het begin in het opvangcentrum. Hij is nu 8 jaar. Er is niets bekend over de familie en achtergrond van Robert. Hij werd meteen na zijn geboorte achtergelaten in het ziekenhuis. De maatschappelijk werker van het ziekenhuis heeft geprobeerd de ouders op te sporen, maar dit is niet gelukt. Robert bleef ongeveer anderhalf jaar in het ziekenhuis. Hier zorgden de verpleegsters goed voor zijn fysieke gezondheid, maar daar bleef het bij. Hij had niemand die hem liefde gaf of knuffelde. Hij kon niet langer in het ziekenhuis blijven, omdat het bed nodig was voor zieke patiëntjes. Men vroeg ons om Robert in ons centrum op te nemen. Toen Robert bij ons kwam was hij vanuit medisch standpunt gezien gezond. Maar emotioneel en lichamelijk gezien was hij

ver achter in zijn ontwikkeling. Hij wiegde voortdurend heen en weer en sloeg zijn hoofd tegen de grond als hij opgewonden was. Hij is in goede gezondheid en heeft zich goed aangepast aan zijn huisouders. Hij is doorgaans een gelukkige en behulpzame jongen maar kan al wel eens zijn geduld verliezen. Hij schiet goed op met de andere kinderen in het huis.

Hij gaat ook naar de kerk, ofwel gehouden in het huis waar hij woont, ofwel de kerk in het dorp. Hij gaat naar de lokale school in het dorp.

Subsidies:

Wij willen ook niet nalaten om de verschillende instanties te danken die via een subsidie het mogelijk hebben gemaakt om enkele van onze projecten in de wereld te kunnen financieren. Dankzij de Gemeentelijke Raad voor Ontwikkelings Samenwerking (GROS) te Meise, hebben wij een subsidie gekregen van € 2.800, namens de Gemeentelijke Raad voor Ontwikkelingssamenwerking Mechelen (GRO..M) werd ons een bedrag toegekend van € 2.500 en vanwege het gemeentebestuur van Kapelle o/d Bos € 744.

De vrijwilliger van 2003:

Eén van onze vaste vrijwilligers in Nederland, Dimitri Triantos, is afgelopen december 2003 uitgeroepen tot VRIJWILLIGER van het jaar in Zwijndrecht (NL.). Een mooie bekroning op zijn 10-jarig jubileum als vrijwilliger bij Stichting Internationale Kinderhulp, de Nederlandse tak van ICC van onze noorderburen. Zijn werk is vnl. het beheer van het magazijn en vrachtwagenchauffeur.

Reisverslag Verenigde Staten/ Dominicaanse Republiek

Wanneer mij, rond 22 juli, vanuit ons hoofdkantoor (International Children's Care – Vancouver) werd gevraagd of ik naar de Verenigde Staten zou kunnen komen om voor de vertaling in te staan voor Désiré Murhima (Frans-Engels / Engels-Frans), wist ik niet wat mij overkwam en wanneer ik te horen kreeg dat ik verwacht zou worden op 5 augustus in Albuquerque, New Mexico wist ik helemaal niet meer waar ik het had, omdat het zeer kort dag was om

al het nodige nog voor te bereiden. Na de nodige voorbereidingen en het geloop voor het aanvragen van het nieuwe digitale paspoort, kon ik op die bewuste 5 augustus met een gerust hart vertrekken. Wel, gerust hart, het was trouwens de eerste maal voor mij dat ik alleen op een vliegtuig zou stappen! Aangekomen op de luchthaven van Zaventem werd de vlucht naar Atlanta op het grote bord in de inkomhal vermeld met een vertraging van 1,5 uur. Na deze kleine vertraging kon ik dan toch uiteindelijk de eerste vlucht nemen naar Atlanta. Na een vlucht van meer dan 8 uur kwam ik aan in Atlanta waar ik genoeg tijd had om mijn volgende connectie nog te halen naar Albuquerque om 19.10 uur, wel, dacht ik toch! Ten eerste heeft het urenlang geduurd om de ellenlange rij te trotseren naar de paspoortcontrole (douane) toe en daar uiteindelijk geraakt werd ik doorverwezen naar een andere ruimte, omdat ik geen adres had vermeld waar ik zou verblijven in de Verenigde Staten. Gelukkig heeft men mij toch het land ingelaten (mijn vriendelijk gezicht zal er wel iets mee te maken gehad hebben zeker!) en kon ik op een kwartiertje tijd nog mijn volgende connectie halen. Dit was mijn eerste ervaring met de Verenigde Staten!

In Albuquerque toegekomen kreeg ik vriendelijkere gezichten te zien en

werd ik op de luchthaven hartelijk opgevangen door Rick & Sharon Fleck. Een uurtje en een half later, nadat ik mij in het hotel eerst had opgefrist, reden Rick en ikzelf terug naar de luchthaven om de andere bezoeker te gaan afhalen die zelfs nog van verder moest komen, nl. Désiré Murhima uit Congo. Hij is de directeur van PROLASA, een Adventistische organisatie die via het ziekenhuis en de mobiele kliniek van de organisatie ook aan evangelisatie doen. Meer dan een jaar geleden heeft de vulkaan in Goma meer dan 1/3 van de stad bedolven door de lava en is daarbij o.a. ook het ziekenhuis vernield. Bij de aankomst van Désiré was dit direct mijn eerste vuurdoop om te starten met de vertalingen van het Frans naar het Engels en omgekeerd. De dag erop hebben wij ook de jaarlijkse algemene vergadering die ICC houdt, bijgewoond waarop Désiré zijn project en organisatie kon toelichten aan het comité.

Gedurende onze dagen in Albuquerque hebben wij daar een ASI (Adventist Laypersons' Services and Industries) congres bijgewoond. Tijdens dit congres en ook tijdens het bezoek aan de verschillende stands heeft Désiré dan ook veel contacten (medische) kunnen leggen, wat het doel was van zijn bezoek. Na het congres in Albuquerque ging de reis verder naar Portland – Oregon in Washington State waar zich het hoofdkantoor van ICC bevindt. Na een eerste overnachting bij onze voorzitter en zijn vrouw hebben we eindelijk het langverwachte bezoek aan ons kantoor kunnen aanvagen en was het zeer fijn om eindelijk eens gezichten te hebben kunnen plakken bij mensen die je aan de telefoon al eens gesproken hebt. Ook was het een aangename verrassing om de stichters van ICC, nl. de ouders van onze huidige voorzitter Rick Fleck, terug te zien. Ken en Alcyon Fleck zijn reeds een eind in de tachtig maar nog steeds actief in het werk van ICC.

Na dit bezoek en enkele visumproblemen van Désiré ging de reis verder naar de Dominicaanse Republiek. Daar Rick & Sharon een dag eerder moesten vertrekken en Désiré problemen had met zijn visum, moest ik wederom alleen vertrekken naar deze laatste bestemming van onze reis. Tussen haakjes, via vele telefoontjes en een bezoek aan de ambassade in de hoofdstad van de Dominicaanse Republiek voor het probleem van Désiré, werd zijn probleem dankzij de tussenkomst van een plaatselijke senator opgelost. Het was mijn tweede bezoek aan ons kinderdorp op de

Dominicaanse Republiek. Twee dagen na mijn aankomst werd een ceremonie gehouden voor de jongeren die hun laatste jaar van de middelbare school hadden beëindigd. Het was een mooie ceremonie en iedereen was geslaagd en ontving zijn en haar diploma.

Twee dagen later werden deze jongeren getraakteerd op een uitstap naar het strand. Dit was een rit van meer dan twee uur, naar Puerto Plata, maar

zeker de moeite waard. Eerst hebben we met een boot gevaren en daarna de dag doorgebracht op het strand. De jongeren hebben gezwommen en ik zat zoals gewoonlijk, wanneer ik op het strand ben, in het zand naar de zwemmers te kijken. (Ik kan nl. niet zwemmen!!) Maar de jongeren hebben wraak genomen omdat ik niet in het water kwam en hebben mij aan handen en voeten in het water geworpen. Het was een zeer fijne dag! Vijf dagen later kwam uiteindelijk ook Désiré toe op de Dominicaanse Republiek en hebben we de laatste dagen Désiré rondgeleid in het kinderdorp, wat het doel was van zijn bezoek en er zijn voor hem nog belangrijke besprekingen geweest met de leiding van het kinderdorp. Ook werden we uitgenodigd om in huis nr. 7 te gaan eten wat zeer aangenaam was en waar we met open armen door de ganse familie werden ontvangen aan een rijkelijk gevulde tafel. De laatste 3 dagen hebben wij nogmaals een ASI meeting bijgewoond, ditmaal in Santo Domingo. We hebben veel gezien en veel geleerd en na deze vermoeiende 3 weken was het tijd om terug huiswaarts te keren. Voor Désiré en mij was dit eerst vanuit Santiago naar Miami, Dallas zo naar Albuquerque waar we de nacht doorbrachten in een hotel en de volgende dag vertrok Désiré naar Congo en ik weer naar België. Het was een zeer fijne reis en ook zeer indrukwekkend. Het was fijn om nog eens de kinderen gezien te hebben in ons kinderdorp op de Dominicaanse Republiek en ik ben dan ook zeer blij dat er mensen zijn zoals u die ook een steentje willen bijdragen om deze kinderen te helpen.

Ronny Van Dessel

Een bijzonder project te Congo

Een van de meest gruwelijke oorlogen op het Afrikaanse continent heeft het leven gekost aan 3,3 miljoen mensen in de Democratische Republiek van Congo (DRC) sinds 1998. De meeste slachtoffers waren vrouwen, kinderen en oudere mensen. Natuurrampen, zoals de vulkaanuitbarsting van de vulkaan Nyiragongo in Goma in 2002, heeft de crisis nog meer aangewakkerd en heeft een impact geslagen op de kinderen.

Meer dan 12 % van de kinderen die in Congo geboren worden, bereiken hun 1ste verjaardag niet.

Hoeveel kinderen werden niet getraumatiseerd door barbaarse wandaden gepleegd door militaire groeperingen. Deze kinderen werden blootgesteld aan verschrikkelijke wandaden of hun families en vrienden werden voor hun ogen vermoord en soms door de machete van een geweer gedood. De kinderen die dit overleefden wonen in vluchtelingenkampen, op de straten of vervoegen de militaire rangen van het leger. Volgens een recente studie zijn er maar 2.560 artsen in Congo voor een totaal bevolkingsaantal van 50 miljoen die leven op een oppervlakte van 2.345.000 km². (4,25 maal Frankrijk en 76 maal België) 36 % van dit aantal werkt in Kinshasa, de hoofdstad van Congo. Eerste hulp wordt niet verdeeld aan de uitgehongerde bevolking of de hulptransporten werden vernield, een manier gebruikt door de plaatselijke milite om de inwoners en bewoners aan hen te laten onderwerpen en de

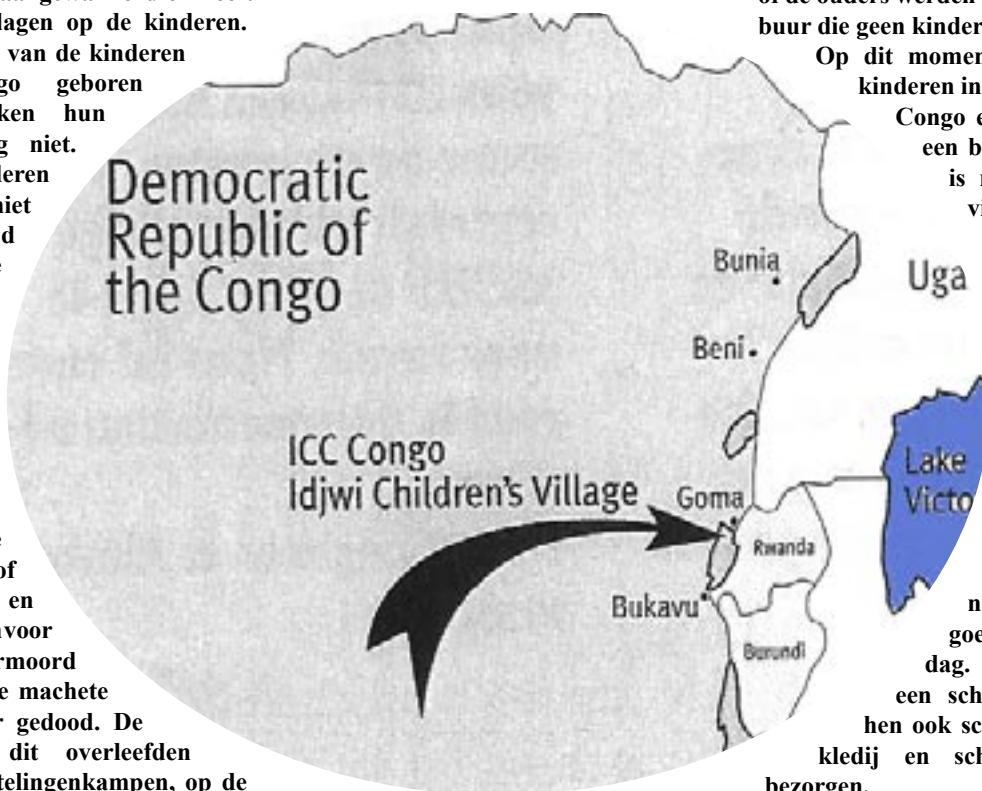
controle te kunnen behouden. In een dorp dat de hulpverleners niet konden bereiken, stelden zij zich de vraag waarom het alleen maar volwassenen waren die honger leden. De reden was dat alle kinderen in dat dorp vermoord werden.

Het is nu meer dan een jaar geleden dat dokter Barry Wecker, schoonzoon van onze voorzitter in Vancouver, Rick Fleck, en de directeur van de organisatie PROLASA (zie artikel blz. 3), Désiré Murhima, contact hebben

een plan opgemaakt om de kinderen die door ICC zullen geholpen worden op te vangen in gehuurde lokalen te Beni. De kinderen die reeds op het eiland Idjwi woonden werden ondergebracht in voorlopige lokalen te Goma en Masisi en op het domein waar het kinderdorp zal komen te Idjwi. De grote meerderheid van deze kinderen hebben hun families verloren, door ziekte of door gevechten tijdens de oorlog. Andere kinderen hebben hun ouders dan weer verloren bij een bootongeval op het meer Kivu of de ouders werden vergiftigd door een buur die geen kinderen meer hadden.

Op dit moment hebben we 245 kinderen in ons programma in Congo en dit is nog maar een begin. De noodzaak is nu om fondsen te vinden om deze kinderen van voedsel, medische zorg, enz. ... te voorzien. De meerderheid onder hen kunnen niet overleven en dit omdat zij maar 1 maaltijd per dag hadden of zelfs geen. Maar nu krijgen zij 3 goede maaltijden per dag. Op het eiland is een school en wij zullen hen ook schoolkledij, gewone kledij en schoolbenodigdheden bezorgen.

Wij hebben uw gebeden nodig en uw hulp en steun om deze nieuwe uitdaging te kunnen verder zetten. Ons sponsorprogramma is hiervoor hét belangrijkste middel om deze kinderen te helpen. Indien u iemand kent die een hart heeft voor deze kinderen in Congo en bereid is om een maandelijks sponsoring aan te gaan van € 20 of meer, laat het ons dan weten. Wij bezorgen de nodige documentatie.

genomen met ICC met de vraag welke hulp zij zouden kunnen bieden aan deze getormenteerde regio van Congo. Een delegatie van ICC heeft samen met dr. Wecker en Désiré Murhima Afrika bezocht en in de loop van de maand mei van vorig jaar vertrok een tweede delegatie om de oostelijke provincies van Congo te bezoeken. Het is op dit moment dat ICC heeft besloten om een kinderdorp te bouwen dichtbij de stad Goma, op het eiland Idjwi op het meer Kivu. In afwachting van dit dorp werd

**Namens het ICC-Team
een zeer gelukkig
en vredevol 2004
toegewenst!**